

דרך הבעש"ט

גיליון שבועי לקירוב לבבות ואהבת הבורא

י"ל ע"י עמותת דרך הבעש"ט ע"ר. 580660942

גיליון מס' 305 | י"ג בשבט התשפ"ג

פרשת בשלח-שבת שירה

זמני כניסה ויציאת שבת			
ר"ת	יציאה	כניסה	חיפה
18:30	17:53	16:44	תל אביב
18:29	17:55	16:54	ירושלים
18:33	17:54	16:39	באר שבע
18:34	17:57	16:57	

העלון הוקדש - מוקדש לפרנסה בנקל ובשפע לעידן אברהם בן שירלי וזיו שרה בת ורד טובה

מקדישים עלון ורואים ישועות
054-8424530

הרה"צ ר' אשר פריינד זיע"א
מייסד הדרך

ליצירת קשר
054-8424530

בנק לאומי | סניף 856 | מ.ח. 5335809
ע"ש דרך הבעל שם טוב

כל מעשה נחשב

וַיְהִי בְשַׁלַּח פְּרַעֲה אֶת הָעָם (יג, יז)

הגמרא במגילה (ג, ב) כותבת ש"מסורת בדינו מאנשי כנסת הגדולה, כל מקום שנאמר ויהי, אינו אלא לשון צער". שואל האור החיים הקדוש זיע"א, איזה צער היה ביציאת מצרים, הרי היתה כאן שמחה גדולה בישועת עם ישראל.

כתוב ב'מכילתא דרבי ישמעאל' על פרשת בשלח שפרעה ליווה את בני ישראל בצאתם ממצרים. ומה שזכר נטלו המצרים על כך? אומרת התורה "לא תתעב מצר" (דברים כג, ח) - זהו השכר על מעשה הליווי של המצרים.

איך יתכן הדבר? שפרעה ששעבד את עם ישראל, שחט את התינוקות היהודיים וכפר בה' יקבל שכר על כמה פסיעות שעשה? האם זה מתנגד ונעלם אל מול שאר פשעיו?!

התשובה היא שכל מעשה נחשב. אפילו פרעה הרשע, בתוך מערכת אינסופית של רשעות וטומאה, ברגע שהוא עשה מעשה טוב, אותו מעשה לא נעלם. יתרה מכך, הוא קיבל עליו שכר לדורות. ואפשר לומר, שזו הסיבה שנכתב כאן "ויהי" - לשון צער.

מאחר ויש צער על כך שפרעה עשה מצווה, ועכשיו מחויבים ליתן לו שכר שהיה עדיף שלא יעשה שום מצוה וכך יקבל עונש מושלם ללא שכר כלל.

על כל פנים, המסר שבבילנו הוא שגם בזמנים של ירידה אסור לומר "הזמן הוא אבוד" ואין טעם להילחם אפילו על מעט. אנו למדים

מפרעה, שאפילו ממעשה קטן בתוך ים של רשעות הוא קיבל שכר. לכן, אם לדוגמה אדם מתפלל שמונה עשרה ולפתע הוא תופס את עצמו 'חולם' והוא כבר עומד ב'אלוקי נצור' אזי במקום להתיימש מאותה תפילה לחלוטין יחזק עצמו מכאן ולהבא, וירוויח את מה שנשאר מהתפילה...

את היסוד הזה אומר ה'ערבי נחל'. כמו כן, רואים גם מהמעשה של ירבעם בן נבט: חז"ל מספרים (סנהדרין קב, א) כי לאחר שירבעם בן נבט יצא לתרבות רעה, אמר לו הקב"ה 'חזור בך ואני ואתה ובן ישי נטייל בגן עדן'. שאל ירבעם: 'מי בראש'?' והקב"ה השיבו 'בן ישי בראש', אמר ירבעם 'אי הכי לא בעינא' ולא שב בתשובה.

לכאורה, נראה שהיה פה רצף של דברי רשע של ירבעם שרצה להיות בראש ולא הסכים לחזור בתשובה.

אומר ה'ערבי נחל, שהייתה כאן נקודת זכות לירבעם. כאשר ירבעם שאל "מי בראש", היה בו ספק אמיתי האם לחזור בתשובה או לא ועל נקודת הספק הזאת יזכה ירבעם לעתיד לבוא שבזכותה יוציאו אותו מהגיהנום לגן עדן! מבהיל...

רואים מה החשיבות של כל משפט ושל כל התגברות קטנה. הכל נחשב למעלה ואין לזלזל בשום דבר, אפילו ה'סימן שאלה' של ירבעם הציל אותו. קל וחומר לנו.

שבת שלום.

יש לי שאלה

שאלה:
לכבוד הרב שליט"א,

יש לי בן חמד בחורים ב"ה, הולמד בכיתה ט' בישיבה קטנה. בני סובל מגמגום המחמיר מיום ליום. אנחנו מדברים על כך הרבה, שיתפתי אותו שגם אני בגילו גמגמתי באופן כבד עד כדי כך שהתחמקתי מלדבר וב"ה כיום אני מגמגם קל. קשה לי מאד כאבא לראות אותו כך. לקחתי אותו לכמה טיפולים שנחשבים מוצלחים ויקרים ולצערתי הם לא צלחו.

אפשר לומר, שאני מתוסכל יותר ממנו ומודאג מה יהיה איתו. אני מנסה לחזק אותו ובעצמי לא מספיק חזק. אשמח לעצת הרב, תודה.

תשובה:

כשילד מגמגם, כדאי מאוד שאנחנו ההורים או גם הילד נתחבר למקום שנקרא "הכנעה": "אבא, תזכה אותי להבין שאני מציאות גמגום וכל פעם שיוצא לי דיבור רהוט אלו הרחמים שלך". אחד הדברים הבעייתיים בגמגום הוא שהמגמגם כועס על עצמו "למה אני מגמגם?"

ה' שפתי תפתח

וכך הכעס על הגמגום יוצר תסביך גדול יותר ונהפך לכדור שלג שמתגלגל ומתגלגל עוד ועוד, כי כל פעם שאני מגמגם אני כועס על עצמי כשלמעשה צריך לזכור: "אבא, תזכה אותי ללמוד מהגמגום שזו המציאות שלי בלעדך". קודם כל, לקבל שזו האמת. כל פעם שאני פותח את הפה אני חושב שזה מובן מאליו, אבל האמת היא "ה' שפתי תפתח" ואם ה' לא פותח את שפתי אזי אנוכי כבד פה וכבד לשון. משה רבינו העיד על עצמו: "ואני ערל שפתיים" וכך הוא עבד עם עצמו כל הזמן להבין שזו המציאות שלו וזו היתה אחת העצות שדרכן הוא זכה להיות עניו מכל אדם כי הוא התחבר לגמגום שלו.

עצה נוספת, שהינה מעשית, היא ללמד את הילד לדבר בצורה קצבית. הבעיה בקרב מגמגמים שהם אינם מדברים עם קצב, אלא כמו רכבת אקספרס וכשרכבת אקספרס נוסעת היא נוסעת מהר ואז יש התנגשות בין מילה למילה, בין אות לאות.

ידוע שיש זמרים שכשהם מדברים הם מגמגמים, אבל כשהם שרים הם לא מגמגמים.

שה' יזכה לכם רוב נחת מכל יוצא חלציכם, אמן

יש לכם שאלה לרב? שלחו אלינו! Derech.alon@gmail.com

ניתן לקבוע פגישה עם הרב לייעוץ בשלום בית וחינוך ילדים

להזמנת שיעורי תורה בשעות הבוקר 050-373-9010

אישיות, כוונות, אהבה, אמת, אלוהים

בר המצווה בדרך הבעש"ט

שלום למערכת דרך הבעש"ט,

סיפורי מתחיל בהגיעי לגיל המצוות. בגיל בו ה' רצה לרומם אותי ונתן לי ניסיון מאד לא פשוט, אולם גם, בחסדיו הרבים, נתן לי את הכלים להתמודד בזכות "דרך הבעש"ט" הנפלאה והמתוקה.

הורי שיחיו רצו לשמח אותי בבר המצווה ושכרו לכבודי אולם קטן בבית הכנסת השכונתי.

חבר נוסף מהכיתה אף זכה להיכנס לגיל המצוות ובלי לשים לב שנינו קבענו את אותו התאריך לחגיגת בר המצווה, רק שהחבר סגר את האירוע באולם מפואר.

אמו של חברי לכיתה התקשרה לאימי וביקשה ממנה שהחברים יגיעו אל בנה קודם והיא מרשה שאלי יגיעו רק מעשר בלילה.

כשמעתי זאת לא רציתי לפגוע בחברי ואמרתי לתלמידי הכיתה שילכו אליו וישמחו אותו.

וכך היה, בר המצווה שלו הייתה מאוד שמחה ומלהיבה והסתיימה בשתיים עשרה בלילה ואילו בר המצווה שלי הייתה 'בשה' ורדודה ונגמרה בתשע וחצי בערב.

חשתי צער גדול ואף בכיתי.

אבי הצדיק אמר לי: "בני היקר, בוא נעשה עבודה עם עצמנו ונלמד מהצער שיש לנו את צער גלות השכינה, הרי אלו לא החבר ואמו שציערו אותנו אלא רק הקדוש ברוך הוא".

וכך עבדתי עם עצמי עד שנרדמתי...

למחרת, המחנך שאל בכיתה מדוע התלמידים לא התפצלו לשתי קבוצות וכנחו בשתי בר המצוות,

והם ענו שאני ביקשתי שילכו לבר המצווה של חברי והצדקתי את דבריהם מאחר ולא רציתי לצער את חברי וה' הוא שישמח אותי. המורה ששמע זאת ממש התפעל והחליט לעשות מעשה. הוא דיבר עם ההנהלה וארגן לי מסיבה שלא הייתה כמותה מעולם ובה נכחו כל תלמידי התלמוד תורה והוריהם. הייתה מוזיקה ואוכל כיד המלך.

נוכחתי לראות כיצד בזכות הוויתור והעבודה על פי "דרך הבעש"ט" מרויחים גם רועג ושלווה וגם בר מצווה מיוחדת במינה! תודה לה' יתברך על דרך כזו מופלאה.

מעוניינים לשתף אותנו בישועה בזכות דרך הבעש"ט ולזכות את הרבים?

כתבו לנו למייל litibsn@gmail.com או לפלאפון שמספרו: 055-6696727

מרגיש באוויר. כשאתה בא לבית ובעל הבית אוחז – "זהו הבית שלי, אלו העוגות שלי, זו הקולה שלי, הכל שלי!" - אתה מרגיש באוויר חנק, אתה טועם מהעוגה והיא לא עוברת בגרון.

אבל כשיש בעל בית שהוא עובד עם עצמו: "שום דבר כאן לא שלי, אלא של ה'. אני כשלוך, אני עץ". אתה מרגיש חופשי ומשורר לאכול.

לכן בקריעת ים סוף ה' שתל להם עצים בתוך הים. "לָגֵזוּ יָם סוּף לָגֵזִים פִּי לְעוֹלָם חֶסֶד" (תהילים קלו יג) - אתם יודעים מה המשמעות לעבור בים שנים עשר גזרים - איזה נס! אך אתה יכול להיכנס מהנס לגאווה. מה עושה ה' כדי שלא יכנסו לגאווה? שותל עצים בתוך הים להזכיר להם שהם עץ.

אל תשכח מי אתה. "פִּי הָאֲדָם עֵץ הַשֵּׁדָה" (דברים כ יט). אתה זוכה פה לניסים רק "פִּי לְעוֹלָם חֶסֶד". העצים האלו היו ההצלה של עם ישראל.

התקשרה אלי משהי צדיקה שעוברת חיים לא קלים בכלל וברוך ה' היא זכתה להתחבר קצת ל"דרך הבעש"ט". הדרך הזו נותנת לה כח. היא מספרת שהיא ביקשה מבנה בן העשר לקחת את אחותו בת החמש לגן. הילד אומר לאחותו: "תעלי על האופנים ואני ארכיב אותך".

הילדה סירבה: "אני לא רוצה לרכוב על האופניים, אני הולכת ברגל".

לא, אני מוכן רק עם האופנים.

האם מתחננת לילד: תקח בבקשה את אחותך לגן.

הוא מוכן אבל על אופניים.

והילדה מתעקשת: לא מוכנה על אופניים, רק ברגל. שני הילדים נלחמים והאמא מסכנה. היא פנתה לה: "אבא, תזכה אותי ללמוד שאני חסרת אונים בלעדך". במקום לצעוק על הילדים: "אבא, תזכה אותי להבין שאני חסרת אונים בלעדך". כך כמה פעמים. הילד פתאום אמר: "טוב אמא, אני אקח אותה ברגל". היא ממשיכה לספר: "הרב, רק פניתי אל ה'. אבא, איני יודעת מה לעשות, תעזור לי, אני לא מוצאת פתרון" והילד נכנע במקום.

כשאתה הולך עם ה', הולך בהכנעה – אתה זוכה לישועה. כשאתה נמוך ופשוט, כולם אוהבים אותך. אבל כשאתה מסתובב בגאווה ומרגיש שאתה הכי חכם מכולם אף אחד לא באמת יאהב אותך.

נסיים עם המן ומרדכי.

"יִגְשׁוּ עֵץ גְּבַהַּ מְשִׁים אִמֶּה", למה? מרדכי אמר כל הזמן 'אני עץ' ואם תהיה עץ אתה תזכה להגיע לחמישים שערי בינה. אומרת זרש להמן: מרדכי יהיה יאמר לו הזמן 'אני עץ'.

בוא נתלה אותו על העץ שלו. אנחנו נראה לכולם שמי שחושב שהוא עץ רק יסובל מזה. זו היתה התכנית שלה, להשבית את העץ.

פִּי הָאֲדָם עֵץ הַשֵּׁדָה – זוהי כל היהדות! תזכור ש"עץ חיים היא למחזיקים בה" (משלי ג יח). ומה היה סופו? "וַיִּתְּלוּ אֶת הַמֶּן עַל הָעֵץ אֲשֶׁר הָכִין לְמַרְדֳּכָי".

מרדכי, אתה אחזת שאתה "עץ", אתה תיווכח שלבסוף העץ יתלה את האויבים שלך. מי שהולך עם הבנה שהוא עץ, כל האויבים שלו יתלו על העץ.

בזכות ההכנעה והפשוטות זוכים ל"עץ חיים" היא למחזיקים בה ותמכיה מאשר" - כך תזכה לאושר ושמחה, אמן.

שבת שלום

תורה. הנה המסר!

אתם יודעים אילו טעויות אנשים עושים כשאין להם רב והכוונה?

בחורה ששומעת את הדרך שאלה אותי: "הרב, אני מאד חזקה באמונה. הואיל ואני צריכה ללדת בקרוב האם מצד האמונה עדיף ללדת בבית ולא בבית חולים כי זה נראה חוסר אמונה? הרי יש את ה' בעולם".

אני לא כ"כ הבנתי את השאלה, לכן בדקתי: "כמו בתימן כשהיולדת קראה לשכנה והשכנה יילדה אותה?"

לא. אני וה'! ה' יילד אותי.

אמרתי לה: מה זאת אומרת ה' מיילד, זו סכנת נפשות!

היא אומרת: סליחה הרב, ואיך עיזה יולדת? מי מיילד את העיזה? אני פחות מעיזה?

עניתי לה: "כתוב בפסוק 'ויאמר מלך מצרים למיילדות העבריות אשר שם האתח שפרה ושם השנית פועה' - מרים יוכבד, אם פה היה חסר אמונה אז איך הן היו מיילדות? הן היו צריכות להגיד לכולן: תסתדרו לבד עם ה'".

היא המשיכה: "לא, אבל כתוב שהן אמרו לפרעה 'כי חיות הנה' - יולדות לבד".

אמרתי לה: "זאת אומרים רק לפרעה".

כשאין הדרכה ואין הכוונה אתה יכול להגיע למסקנות עקומות.

מישהי סיפרה לי: "הרב, ראיתי את בורא עולם. לא היה לי כסף לנסיעה באוטובוס, אבל אמרתי לעצמי שאני נוסעת עם בטחון בה'. אין לי כסף, אבל ה' ישלם. כשעליתי לאוטובוס הנהג שאל אותי: 'אברת, מה את עושה? תשלמי'".

הכנסתי את היד לכיס של המעיל והוצאתי משם שטר של חמישים שקל. הרב, זה עובד! מהיום כך אני מתנהלת באוטובוסים".

אתם יודעים ממה זה נובע? מחוסר הדרכה! היא שכחה שהיא עץ, שהיא צריכה עצות.

אדם צריך להתנהג נורמלי, להתנהל עם הכוונה, לא עולים לאוטובוס בלי כסף, לא יולדים בבית כמו עיזה. גם כשהולכים לבית חולים צריך רחמים, אבל ההתנהלות צריכה להיות נורמלית.

אומרת התורה שאברהם אבינו כל הזמן הכניס אורחים, "וַיֵּטֶע אֶשֶׁל בְּבֶאֱר שְׁבַע" - אבל אברהם לא שוכח: חברה! אני עץ. "וְהוּא עֵמֵד עֲלֵיהֶם פַּתַּח הָעֵץ וַיֹּאבְלוּ" מה הפירוש? בגלל שאברהם אבינו עמד פתח העץ ואמר: שום דבר לא שלי, וַיֹּאבְלוּ - מיד הם נגשו לאכילה. זה נותן את התאבון לאורחים שלך.

יש אנשים שמזמינים אותך להתארח אצלם בבית, ואחרי האוכל אומרים: "יש לך כל טוב מצרים". עוגות, עוגיות, פיצוחים, פיסטוקים, מכל טוב. בעל הבית אומר: "בכבוד, בברכה, תאכלו" ואנשים מסתכלים על השולחן ולא נוגעים במאומה.

יש בתים שמזמינים אותך ובעל הבית אומר: "שלום עליכם, ברוך הבא, בואו תסעדו" וכולם מברכים ואוכלים. תוך עשרים דקות מוציאים את בעל הבית בנזק, הוא לא יודע איך הוא סוגר את החוב אחרי השבת הזאת.

מה ההבדל?

זה תלוי מה בעל הבית מרגיש! מהן האנרגיות שאתה

מטפלת רגשית
עפי" דרך הבעל שם טוב

אשר בן אהרן

052-5732470

"ואלה יעמדו על הברכה"

זכות העלון מוקדשת באהבה ובהערכה רבה לשתפימי האמנים ומפיצי העלון ובי"ב זכות הבעש"ט ור' אשר תגן עליהם אכ"ר"

לרפואת הודיה בת עידית | להצלחת נהוראי בן מוריה | הצלחת לימוד התורה של שמעון בן פועה וכל משפחת אזולאי בבני חיי ומזוני להצלחת משי כהן, משי לוי אברהם, משי תמס, שי בן רחל | לעי"נ עידו אליהו בן אורנה רומי בן אגניה לעיילי נשמת שלום בן חנה, פרידה בת מסעודה, אורה, שושנה ויעקב בני פרידה, ציון בן בוליסה, ויקטוריה בת פרידה, משה, יצחק, פרידה וסופיה בני ויקטוריה, שגית בת בלה, כלנית בת פורטונה מזל, רות בת נעימה, לעי"נ ניסים סימו בן עליזה ולעי"נ ציפורה שרה בת יחיאל מאיר לעי"נ אסתר בת שבה לעי"נ חנה בת אסתר מלול, מפרט בת רחל | לעי"נ פרוספר מסעוד בן סעדה

מזל טוב

מטוס מלא חיילי קרב טס מעל ארץ חשוכה כאשר החיילים עומדים לצנוח בארץ. הם מקבלים תדריך ממפקדם:

חיילים יקרים, בקרוב אתם תצנחו מהמטוס לארץ חשוכה מאוד. בארץ הזאת ישנה מטרה אחת: להחזיר למלכנו את השבויים שלנו.

- האם השבויים ישמחו לבוא אתנו?

- לא! הם הרבה זמן שבויים שהם מחופשים ומצטרפים לאויב.

- מיהו האויב שלנו?

- עמלק! אלו יצורים מסוכנים שהופכים כל אמונה לטבע וכך הם הפכו גם את השבויים של המלך לטבע.

- איך נדע לזהות את שבויי המלך בין כל העמלקים בארץ החשוכה?

- הם הראשונים שיבואו לתקוף אתכם בארץ הטבע.

- אתן דוגמא: כאשר אתם בארץ הטבע תרגישו פחד!

פחד ממחלות, פחד ממוות, פחד מחוסר פרנסה, זהו פחד שלפעמים יש לו הסבר בארץ הטבע ולפעמים לא.

תדעו שבפחד הזה שבוי הגיבור של המלך.

- ואיך נציל אותו?

- תנו לפחד להיכנס לכם לגוף! תרגישו אותו ואז תהפכו אותו לאמונה!

- איך הופכים פחד לאמונה?

- "אבא שבשמים, אני יודע שאתה שלחת את הפחד אלי, אני יודע שזה הסימן שלך שאדע ואכיר שאתה קורא לי ולא אשכח אותך. אנא ה', קח את הפחד אליך והורד לי במקום יראת שמים."

באותו רגע הפחד השבוי שנפל לארץ החשכה מאז האדם הראשון הופך חזרה להיות נתין של המלך ועולה לשמים ולמעשה הצלתם אותו ותיקנתם.

ויתרה מכך, במקום הפחד שעלה נשאר לכם אור של אמונה שנקרא **יראת שמים** וזה מגרש ממכם את העמלקים ומאיר לכם את ארץ החשכה.

- אילו עוד שבויים של המלך נמצאים שם?

- **השבוי שהכי משמח את המלך שלנו: הכעס!** הוא שבוי רציני ממש, בארץ החשכה אתה שוכח שיש מלך בעולם. אתם שוכחים שהכל זה רצונו של המלך ואתם מאד כועסים שלא עושים את רצונכם! תנשמו עמוק ותאמרו: "אבא שבשמים, אני יודע שאתה שלחת את הכעס אלי והוא שבוי שלך, הנה אני מעלה אליך את הכעס ובמקומו תתן לי שמחה".

באותו הרגע הכעס השבוי שנפל לארץ החשכה מאז האדם הראשון הופך חזרה להיות נתין של המלך ועולה חזרה לשמים בלי בעיה ולמעשה הצלתם אותו ותיקנתם.

ובמקום הכעס שעלה נשאר לכם אור של אמונה שנקראת שמחה והיא מגרשת ממכם את העמלקים ומאירה לכם יותר ויותר את ארץ החשכה.

עוד סוג של שבוי שהמלך ממש אוהב זו התאוה.

בארץ החשכה עולם הטבע שולט. יש פיתויים והם מעוררים סוג של שבוי שתוקף אתכם שנקרא: תאוה לאוכל, לכסף ועוד. רצונכם משתנה לתאוה.

- אבל אנחנו כחיילים הרצון שלנו הוא להיות בקשר עם הבורא שלנו.

- נכון, אבל בארץ החשכה הרצון הזה נעלם ובמקומו מופיעים רצונות של תאוות לעוד ועוד חומר ששייך לארץ החשכה.

כאן אתם מתאמנים באיפוק.

יש כאן את **השבוי הכי אוהב של המלך** ואתם נלחמים בו ומעלים אותו למלך: "אבא שבשמים, אני יודע שאתה שלחת את התאוה אלי והיא שבויה שלך, אני מעלה אליך את התאוה ובמקומה תיתן לי אהבה".

באותו הרגע התאוה השבויה שנפלה לארץ החשכה מאז האדם הראשון הופכת חזרה להיות נתינה של המלך ועולה לשמים בלי בעיה ולמעשה הצלתם אותה ותיקנתם.

ובמקום התאוה שעלתה נשאר לכם אור של אמונה שנקראת אהבת המלך. וזה מגרש ממכם את העמלקים ומאיר לכם יותר ויותר את ארץ החשכה.

- וזכרו, לכולם יש חולשות ורק המלך מושלם. העמלקים ישכנעו אתכם שאתם מושלמים כמו המלך, אך אל תפלו בפח.

כשתגיעו לארץ החשכה המילה הראשונה שתשמעו זה:

מזל טוב!

שבת שלום

השועל

השועל פיקח שבחיות הוא, [ברכות ס"א ב']. עוד תמצא בו ערמוניות, שכאשר אינו מוצא לאכול נוהג שמשליך עצמו לארץ ומשתטח כאילו מת ועבר ובטל מן העולם, והעופות אשר יאמינו כי מת, כל אחד מהם יסובב סביבו ויעלה עליו וכראותו אותם עומדים לבטח אצלו, פותח פיו וטורף.

וכך היא שליחות היצר הרע הנותן לאדם תקופה של שקט תעשייתי ונותן לו להרגיש תחושת בטחון על ידי עצמו ולחשוב שהכל טוב ובסדר אצלו, וזה "השקט שלפני הסערה" וכך האדם נכנס לשאננות ובטוח בעצמו במקום בבוראו – ואז היצר הרע קם עליו בלי הרבה מאמץ ומפילו ברשתו.

ההילים על פי "דרך הבעש"ט"

פרק ד' פסוק ז'

רְבִים אֲמִרים מִי יִרְאֶנוּ טוֹב נְסָה עֲלֵינוּ אֹר פְּנִיךָ ה'.

"רבים אומרים מי יראנו טוב" – ישנם הרבה יהודים טובים שיש להם רצון והשתוקקות שה' ישפיע עליהם יבוי טובה וברכה, אולם "נסה עלינו" - מוטל עלינו לנשוא ולהרים את הרצון אל הקדושה ל-

"אור פניך ה'" - כלומר לבקש ולהתפלל: "ריבוננו של עולם, תזכה אותי ללמוד מהרצון והתשוקה שיש לי לקבל שפע טובה וברכה שכן יהיה לי רצון והשתוקקות אליך, לאור פניך ה'".

רוצה לראות ישועות?

הפץ את העלוניים וזכות הבעש"ט הקדוש ור' אשר תעמוד לך בכל העניינים

105 ₪ לחודש = 25 עלונים לכל שבת | 129 ₪ לחודש = 50 עלונים לכל שבת

להצטרפות: 058-313-9000 | 054-8424-530

